

ПРОМОВЧАТИ - ГІРШЕ НІЖ ЗДАТИСЯ!

Непрості умови нашого сьогодення та війна на Донбасі з окупантом показово довели, що командир зобов'язаний приймати відповідні рішення, які інколи суперечать вимогам чинного законодавства, але забезпечують виконання бойового завдання, збереження життя та здоров'я своїх підлеглих, що до речі є першим пріоритетом в арміях країн НАТО.

А ось вирішувати правий він чи ні, може не кожен. Адже треба розуміти ступінь відповідальності та правильність прийняття рішення по кожному індивідуально. А виносити вирок людям в погонах, якщо вони порушили трактування закону потрібно професійно. Тому питання появи військового правосуддя сьогодні стоїть, як ніколи, гостро.

В усі часи, за будь-яких умов, обов'язком кожного командира, незалежно від військового звання і посади, є недопущення загибелі підлеглих. Кожна втрата в бойових умовах – це велике горе і непоправима втрата для рідних і близьких. Ми схилиємо голови перед всіма, хто загинув під час захисту своєї Батьківщини. Вічна їм слава і пам'ять.

Якщо хто хоч раз в житті приймав не легкі рішення відправляючи своїх солдат в бій, зрозуміє як це не просто. Коли ти не знаєш, що задумав проти тебе ворог, коли проти тебе місцеве населення, а можливо і оточення, які здають ворогу тебе, і ти розумієш яка на тобі відповідальність за них, той зрозуміє, як не легко приймати рішення відправляючи солдат у бій.

Упередженість цивільних органів правосуддя проявляється в тому, щоб за всіляку ціну засудити когось з офіцерів з значним бойовим досвідом, а не довести ІСТИНУ. І тоді не зовсім, м'яко кажучи, зрозумілою є позиція військової прокуратури, яка повинна була б всебічно, професійно розібратись в даній справі, а не робити для себе показник, призначити винуватого та на цьому ще й пропіаритись. Все це є яскравим прикладом недосконалості юридичної системи, а з боку, підкреслюю - військової прокуратури застарілого «совкового» методу – будь якою ціною добитись показників та знайти «крайнього».

З реалій судових процесів над військовослужбовцями виходить, що всім тим, хто був проти відсічі росіянам в Криму, треба дати Героя України. Вони мали інформацію про ймовірну агресію Росії і прийняли правильне рішення - здати півострів? Можна й комбата «Прикарпаття» нагородити. Він мав інформацію, що противник буде стріляти, тому втік з поля бою. Ну і так далі...А тих, хто приймав рішення, вступав в бій захищаючи свою Батьківщину - комбригів, комбатів, командирів рот та взводів - на лаву підсудних?

Наслідки такого засудження – невпевненість командирів різних ланок у прийнятті рішень під час бою, не прийняття його, з оглядом на правовий колапс і відповідальність, а у більшості випадків це невиконання бойового завдання, ризик життям підлеглих і у більшості випадків мирних мешканців.

В умовах війни вважаю за необхідне і підтримую створення військового органу правосуддя, де виносити вирок будуть військові судді, або їх колегія,

як це відбувається у багатьох країнах світу. І тоді цілком логічно і закономірно будуть судити не командира за прийняте і в той час необхідне рішення в умовах ведення бойових дій, а терористів-виконавців – хоча б заочно, активних «громадських» діячів, що нав'язують суспільну думку і здійснюють тиск на прийняття судових рішень та розповсюджують через мережу інтернет неперевірену і перекручену інформацію, яка підриває боєздатність Збройних Сил України, створює умови невпевненості командного складу, зомбує свідомість і коливає рівень довіри українського народу до своїх захисників.

Командувач військ оперативного командування «Південь»
генерал-майор **О.В. ВИШНІВСЬКИЙ**